

שנה ד', מספר 1 - לקראת ראש השנה תשס"ט

קול רינה

חדשות מהקהילות הקתוליות הדוברות עברית בישראל

ברכות לראש השנה

עוד שנה עברה עלינו ואנו מחכים לשנה החדשה בצפייה ובתקווה לשנה טובה ומבורכת, שנת שלום בארצנו ובאזורנו, שנת פרנסה לכל עמנו ושנת בריאות ושלווה נפש לחברי קהילתנו. חגגנו השנה ששים שנה למדינת ישראל ואנחנו מודים שיעודנו כאן ועכשיו הוא להמשיך לחפש דרכים לגישור ולדו-שיח, דרכן נקדם את היחסים בין העם היהודי לבין הכנסייה, בין מדינת ישראל לבין שכניה ובין אזרחי המדינה לבין עצמם.

לקראת השנה החדשה נאחל לעצמנו שנת אחדות ושנת תפילה, שנת שמחה ונחמה, שנה שבה נמצא את הדרך לחיות את מלוא העושר של היותנו תושבי הארץ, מאמינים בישוע ונקראים לתרום את תרומתנו לבניית החברה ולהשכנת השלום בה. שנה טובה לכל חברי הקהילות!

האב דויד
המוזכר הכללי

האב פיירבטיסטה
הממונה על הקהילות

ראש השנה – חדש ימינו כקדם

לוציה, חברה בקהילת ירושלים, מהרהרת על משמעותו של ראש השנה בחיינו.

ראש השנה הוא יום ההולדת של הבריאה והזכרה מיוחדת ליום השישי בין ימות הבריאה. החג מפנה את תשומת ליבנו לאירועים בפרקים א' עד ג' בספר בראשית. בראש השנה אנו נקראים למודעות שעבור בורא העולם היום הראשון של בן האדם – היום השישי של מעשי בראשית – הוא היום (למעשה כל יום) עבור האדם. עלינו לאמץ את נקודת מבטו של אלוהים כדי להבין שהיום (ולמעשה כל יום) הוא בורא אותנו בצלמו כדמותו. היום אנו נקראים לעשות את מצוותו. היום אנו מפרים את דברו. היום נוכל לחזור אליו בתשובה.

תשובה היא השיבה אל מקור הקיום אבל גם הענות, כל פעם לענות מחדש על השאלה הנשאלת אותה השאלה תמיד. בסיפור המקראי כל השאלות שאלוהים שואל את האדם מסתכמות בשאלה אחת ויחידה, השאלה של היום השישי: "אֵיפָה". היכן אתה? ובראש השנה אני שואלת את עצמי: איך אני עונה על השאלה הזאת?

האם אני דומה לאותו האיש שפוקד את סעודת החתונה של בן המלך מבלי להתלבש כראוי ומבלי להשיב מילה לשאלת המלך? כתוצאה מהעדר תשובתו, האיש מוצא את עצמו בחושך החיצוני. או האם אני דומה לאדם הראשון, שמשיב תשובה אבל מטיל את האשמה על אחר? הוא נשאר בחיים, ואף אם נסלח הרי זה מחוץ לגן. או שמא אני דומה לפושע המטיב והמתוודה – שמודה על חטאיו בנמיכות רוח ודורש את החסד באימון מלא? הוא שומע את הדבר הנפלא: "היום אינני תהיה בגן עדן". "היום" הוא הזמן שבו אלוהים מחכה לנו מאז ומתמיד ועד נצח נצחים, עד שנחזור אליו.

השיבנו ה' אליך ונשובה, חדש ימינו כקדם!

ישראל שלנו חוגגת – 60 שנה

טטיאנה, חברה בקהילת חיפה, שולחת לנו הרהורים יפים לרגל חגיגת ששים שנה למדינת ישראל.

פדה אלהים את ישראל מכל צרותיו! (תהילים כה: 22). גם השנה מדינתנו ועמנו חגגו את יום העצמאות והפעם חגיגה של ששים שנה. הגיל הזה בהחלט מכובד בחיי אדם אבל למדינה זה גיל רך עדיין. וביום החג זוכרים מחדש את תולדות העם היהודי.

חשבתי: ימים מקדם שנות עולמים... עם-לבבי אשיחה ויחפש רוחי. הלעולמים זנח אדוני ולא-יוסיף לרצות עוד? (תהילים עז: 9-6). החג של זמננו מושרש בזמנים עברו, בתקופה בה נולד העם היהודי וקיבל את לוחות הברית בהר סיני. בזמנים של שמחה ושל עצב האמין העם בליבו תמיד בישועתו של אלוהים והמשיך להלל אל עליון.

ברוך יהוה אלהים אלהי ישראל עושה נפלאות לבדו! (תהילים עב: 19-18)
הקמת מדינת ישראל בשנת 1948 מהווה לא רק סיום משמח של תקופה דרמטית וטראגית בתולדות העם אלא גם התחלה של שלב חדש. השלב הזה מציב אתגרים חדשים בפני העם, כגון אתגר האחדות. עיקרון חשוב זה, אשר עליו נבנתה מדינת ישראל, בא לידי ביטוי ביחס של "כולנו יחד". וכך בין "הנסים" שהתרחשו עם הקמת המדינה ישנו גם נס ייסוד הקהילה הקתולית הדוברת עברית בארץ. דרך נס זה, אפילו המושג "ישראל" קיבל משמעות מורחבת יותר. שהרי עם הקמת המדינה, "ישראל" החלה לכלול בתוכה לא רק את העם היהודי אלא אנשים אחרים גם כן. ושוב הלב הנאמן משבח ומהלל את ה' צבאות.

ברוך אדוני אלהי ישראל אשר פקד את עמו ופדות שלח לו והצליח לנו קרן בבת דוד... (לוקס א: 69-68) שתהא המתנה ביום ההולדת של מדינתנו – האהבה הכנה: אהבה שלא מצביעה על חוסר אלא המוכנה לתת, הבאה לתמוך, הנותנת כוח ליצור ולבנות. אהבת הבנים בליבנו חייבת לבטא מסירות לארץ הזאת ברצון לראותה כמקור אור ההופך להיות כלי ישועה למען כולם ואמצעי בידי הרצון האלוהי. אהבתנו תיתן לה אומץ לב ויציבות כדי לחפש את הפתרונות לבעיותיה המורכבות ואת המבט האמיתי כלפי עצמה שתוכל למצוא את מקומה בעולם.

המדינה הזו שלנו היא – אנחנו הגרים בה. וכשמאחלים לה – אנו מאחלים לעצמנו: **סוד מרע ועשה-טוב בקש שלום ורדפוהו (תהילים לד: 16-15).** הללויה! מזל טוב!

רומן: לחזור הביתה

רומן קמינסקי, פרח כהונה המכין את עצמו לשירות בקהילה ככוהן, כותב לנו על חזרתו לארץ ולעולם הקהילות שלנו אחרי שהות באיטליה.

לפני שנה סיימתי את לימודי התיאולוגיה המהווים חלק מההכנה להסמכה לכהונה. בסוף הלימודים נשלחתי לבלות שנה באיטליה, כדי לעבוד בקהילה גדולה ברומא. וכעת אני חוזר אל עולם הקהילות בארץ, בשמחה ובצפייה להחלטת הפטריארך בנוגע להמשך דרכי – הסמכה לדיאקון (שמש) ולאחר מכן לכהון. אני מכין את עצמי לשירות בקהילות. התקופה הזאת מוקדשת לשתי מטרות עיקריות: עלי לשפר את רמת העברית שלי ובאותה העת אני רוצה להכיר טוב יותר את המציאות בכל הקהילות שלנו בארץ.

את חודש יולי העברתי בקהילת באר שבע ושמחתי להכיר את חברי הקהילה שם, למרות ההיעדרות של אלו שנסעו לתקופת הקיץ. במשך החודשים הקרובים אני צריך להקדיש מזמני בקהילות חיפה ותל אביב – יפו. היכן שלא אהיה אמשיך להקדיש מזמני לשיפור השפה. שמחתי לדעת שלא הכול שכחתי. בעצם אני מרגיש יותר ויותר מעורה בשפה העברית ומתבטא ביתר קלות על אף שלא שמעתי את השפה כלל מאז שעזבתי את הארץ לפני שנה.

תפילתי בזמן הזה היא שאלוהים ידריך אותנו בדרכנו המשותפת, דרך אמונה, תקווה ואהבה. אני מאחל לכולנו שנה טובה ופורייה.

פטריארך חדש בירושלים: פואד טוואל

בחודש יוני, נכנס לתפקיד הפטריארך הלטיני החדש בירושלים, פואד טוואל. מי הוא?

הפטריארך החדש נולד במדבא אשר בירדן למשפחה בדווית נוצרית ב-1940. את לימודיו לכהונה הוא סיים במכללה של הפטריארכיה הירושלמית בבית ג'אלא והוא קיבל הסמכה לכהונה ב-1966. אחרי מספר שנים של עבודה ככוהן קהילתי בירדן, הוא החל את לימודיו בתחום המשפט הכנסייתי ברומא ומשם עבר לבית הספר הכנסייתי לדיפלומטיה. הוא שימש דיפלומט של הוותיקן בכמה מדינות כמו הונדורס, מצרים, גרמניה ופרו עד אשר מונה לתפקיד הגמון בטוניס ב-1992.

ב-2005, האפיפיור מינה את ההגמון פואד להיות יורשו של הפטריארך הלטיני הירושלמי, מישל סבאח. הוא הגיע לירושלים והתחיל להכין את עצמו לתפקיד. בין היתר, הוא ביקר בקהילת ירושלים והחל להכיר את המציאות בקהילותינו. ב-21 ביוני, 2008, הוא החל באופן רשמי את תפקידו החדש. אנחנו מאחלים לו הרבה ברכות בעבודתו ומקווים לראותו אצלנו...

השנה מוקדשת לשאול השליח

האב רפיק נהרה, מקהילת ירושלים, כותב לנו על שאול השליח לרגל שנת שאול שהוכרזה על ידי האפיפיור.

כשאנו חושבים על שאול-פאולוס, אנו חושבים באופן ספונטני על הפרוש הנלהב אשר, בנעוריו, רדף בקנאות את תלמידיו של ישוע מנצרת, עד שהתגלה לו האדון כשהיה בדרכו לדמשק, והפך להיות שליח הגויים הבלתי נלאה. אנחנו חושבים גם על איגרותיו הקשות הדנות באופן חוזר ונשנה, בשאלת הצדקת האדם על ידי האמונה ולא דרך מעשי התורה, והמעידות על מאבקים חמורים בקרב קהילות המאמינים, בראשית ימי הנצרות, לגבי שאלת שמירת המצוות.

לעומת זאת, אנו פחות שמים לב לדמותו המרתקת והמרגשת של האיש שאול בעצמו, אהבתו וסבלותיו, חולשותיו וכוח רצונו האדיר, שמחותיו ואכזבותיו, התלהבותו וחושו הטקטי היוצא דופן. שאול, איש התקווה, אשר הורה לנו לשמוח תמיד ולהודות על הכל כי זה רצון האלוהים (הראשונה אל התסלונים ה:16), והוא עצמו, כאשר פנה בכתב אל הקהילות, פתח את איגרותיו – כמעט תמיד – בברכה ארוכה כדי להודות לאל העושה נפלאות בקרב בניו, למרות כל הבעיות, ורק אחר כך חזר אל אותן בעיות וטיפל בהן.

שאול איש האמונה והתפילה אשר לימד אותנו לא לדאוג, ולהביא את משאלותינו בכל דבר לפני האל, כדי שישרה בלבנו שלום האלוהים הנעלה על כל שכל, וינצור אותנו במשיח ישוע (פיליפים ד:6-7). שאול, האיש ששבה את ליבות תלמידיו ועמיתיו במילותיו הנוקבות ובייחוד כוונותיו.

האפיפיור בנדיקטוס הששה עשר הכריז על השנה כמוקדשת לשליח פאולוס מה-29 ביוני 2008 – חג השליחים פטרוס ופאולוס – עד ל-29 ביוני 2009 עבור הכנסייה. זאת הזדמנות נפלאה לגלות באופן חדש את דמות האיש אשר אמר: "לא עוד אני חי אלא המשיח חי בי" (גלתיים ב:20). אנו יכולים לחזור ולקרוא את איגרותיו, לבד או בקבוצות קטנות, ויהיה לנו סיפוק רב.

האחיות הקטנות של ישוע – מי הן?

מאז הקמת הקהילות הדוברות עברית בארץ האחיות הקטנות של ישוע הן חלק אינטגרלי של הקהילות. האחיות כותבות לנו כמה מילים על מי הן. (חלק שני על הקבוצות בקהילות).

השם שלנו הוא "האחיות הקטנות של ישוע", קטנות במונח "צניעות" (מיכה ו'8). הקבוצה נוסדה ב-1939 על-ידי האחיות מדליין ששאפה ללכת בעקבות שרל דה פוקו. כמוהו היא רצתה שנקיים חיי תפילה ללא מנזר, שנתפרנס מעבודה שכירה (מה שלא היה מקובל בימיה) ושנהיה אחיות וידידות של כל אדם, במיוחד העניים ובני המיעוטים.

האחיות הגיעו ארצה לפני 58 שנה כדי לחיות עם העם היהודי, ובמקביל, הגיעו אחיות כדי לחיות עם העם הפלשתינאי. כעת, בישראל, אנו מארצות ותרבויות שונות, יהודיות ומן הגויים. חיי התפילה שלנו ניוונים מהתנ"ך, מהברית החדשה ומעושר המסורת היהודית. כמעט כולנו יצאנו לפנסיה אך אין פנסיה מקשרי הידידות שנקשרו במשך כל שנות העבודה כפועלות ניקיון, פועלות בבתי חרושת וכמטפלות בחולים ובמוגבלים.

(בתמונה: האחיות מרים, גילה ועליזה בבית)

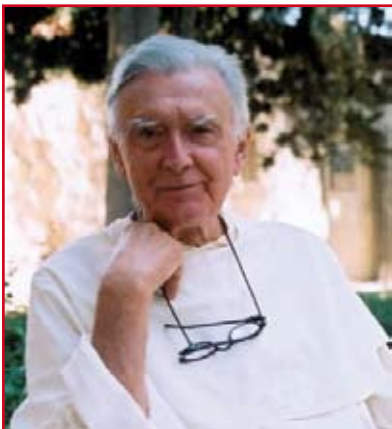
חדשות מהכנסייה המקומית ומהכנסייה בעולם

– הפרידה מהפטריארך סבאח: מישל סבאח ערך בפעם האחרונה כפטריארך ירושלים את סעודת האדון עבור הקהילה הקתולית הדוברת עברית, בבית הקהילה בירושלים, ביום א', 1 ביוני 2008. כך הוא נפרד מהקהילה בישראל. האב פיירבטיסטה, בדבריו אל הפטריארך, הזכיר את העובדה שמישל סבאח היה פטריארך ירושלים הראשון שערך את סעודת האדון בעברית.

– דוקטורט כבוד ליוחנן: ב-4 ביוני 2008, קיבלו את התואר דוקטור לשם כבוד מידי נשיא ורקטור האוניברסיטה באודיטוריום של אוניברסיטת חיפה, בטקס מרגש, שבע דמויות מרשימות. ביניהם היה גם אחינו יוחנן, מחלוצי הקהילה הקתולית הדוברת עברית. הכתוב על הדוקטורט של יוחנן הוא: "בהוקרה לאישיותו השופעת אהבה לאדם, לעם היהודי ולארץ ישראל; ומתוך הערכה למפעל חייו המדעי-מילונאי הנדיר – חקר הלהגים של הערבית הארץ-ישראלית ותרומתו ללמוד ערבית ולדו-קיום."

– חגיגת 50 שנה לאב גרגור: האב גרגור פבלובסקי חגג את יובל הזהב (חמישים שנה) של כהונתו בשבת, ב-28 ביוני 2008, ערב חג השליחים שמעון כיפא ושאול, בכנסיית סנט פיטר ביפו. כ-250 מאמינים התקבצו יחד בכנסייה ומילאוה מפה לפה כדי לחלוק כבוד לאב גרגור. בדרשתו, האב פיירבטיסטה התמקד באמונתו של שמעון כיפא והשווה את האב גרגור לראש השליחים. "גם לך, לא היה כלום. לא הייתה לך כנסייה, ולא הכרה רשמית, לא תואר ולא מעמד ולמרות הכל בנית קהילה. הנה, פה היום, הפרי של אמונתך, אמונה שנפוצה ומשכה אליך רבים כל כך."

– איסור להשתמש בשם המפורש: המועצה הוותיקנית לעבודת הקודש שלחה מכתב לכל מועצות ההגמונים ברחבי העולם ב-29 ביוני 2008 שהזכיר להגמונים שהשם המפורש תמיד נחשב שם קדוש ועדיף לא לבטאו. נאמן למסורת היהודית (שהחליפה תמיד את השם המפורש במילה "אדוני") גם המתרגמים הקדמונים תירגמו את השם המפורש במילה מקבילה ל"אדון". אין ספק שהמודעות לאיסור ביטוי השם המפורש מהווה עוד פרי של הדו-שיח המתמשך עם העם היהודי.

– 60 שנה לאב ז'אק: האב ז'אק פונטיין הדומיניקני, אחד האבות החלוצים של בית ישעיה הצדיק שבו התאספה הקהילה הירושלמית במשך שנים רבות, היה אחד מראשוני התורמים לחיי הקהילה הדוברת עברית. האב ז'אק הוסמך לכהן דת ב-18 ביולי לפני 60 שנה, אנחנו מברכים את האב ז'אק בשנתו ה-86 במזל טוב מכל הלב.

– על האתר: אתר הקהילות (www.catholic.co.il) ממשיך למשוך מבקרים רבים מכל רחבי העולם. אפשר למצוא בו הרחבה על כל הנושאים הקשורים לחיי קהילתנו וחינו בארץ ובכנסייה.

שנה מתוקה!

שנה טובה!

יוצא מטעם: נציגות הקהילה הדוברת עברית - הפטריארכיה הלטינית בירושלים

ת.ד. 581, ירושלים 91004

www.catholic.co.il

